

«Πολλὰ φιλανθρωπικά ίδρυματα είνε **ηθικά βουστάσια** τοῦ μυθολογικοῦ Ανέγειον».

‘Απὸ χρονογράφημα τοῦ κ. Γ. Α. Β. εἰς τὸ «Ε.» Πρόσκειται περὶ τῆς Πρωτομαγιᾶς.

«Η καρδιὰ χρεύει μεγονέτον, τὸ αἷμα περνᾷ εἴθιτην εἰς τὰς φλέβας, ἢ σκέψις ἀνιπαροκτεῖ».

‘Απὸ χρονογράφημα τῆς ἑρμησερίδος «Β.Τ.» Πρόσκειται περὶ θεατρικοῦ ἔργου.

«Ο διασάχης θὰ τὸ καταποντίσῃ εἰ; τὸν βυθὸν τῆς τρομερᾶς ἀδιαφορίας του».

Πρόσκειται διῆλ. περὶ θαλασσοποιήσεως ἐννοιῶν, ἀφοῦ τὴν ἀδιαφορίαν χαρακτηρίζει ἡ σιωπὴ καὶ ὅχι ὁ τρόμος, ἢ τρικυμία καὶ ὁ καταποντισμός.

‘Αλλὰ καὶ ἡ μαγειρικὴ συνεισφέρει τὴν ἀρωγήν της εἰς τοὺς κομψοὺς χρονογράφους.

‘Απὸ χρονογράφημα τοῦ Σηράκ εἰς τὸν «Ν.» «Ο ὄνειρος εἶνε **χλιαρός** ως νὰ ἔρχεται ἀπὸ μίαν **βράχουσαν** χωτραν».

Ποῦ πρέπει ἀρά γε νὰ τοποθετήσωμεν ἀντὴν τὴν χύτραν καὶ ποίας διαστάσεις πρέπει νὰ

ἔχῃ διὰ νὰ φθάνῃ ὁ χλιαρός ὄνειρος εἰς τὸν χλιαρόν χρονογράφον ...

‘Ἐφημερὶς Κοιν.»

‘Υπογραφή: «Ειας διανοούμενος».

«Ο λόγος—χειρονομία τοῦ Ναπολ. Λαπαθιώτου, ἐρρίζθηκεν, ὥστε ψυχικὴ βολής ἀπὸ τὴν **σφενδάνα** μιᾶς ὑψηλόφυσονος λογικῆς».

‘Η... ταπεινόρροφων λογική λέγει ἀπλούστατα ὅτι αὐτὰ εἶνε παραλογισμοί.

‘Αλλὰ μήπως φείδονται τὰ καθημερινὰ φύλλα καὶ τοῦ φύλου;

‘Απὸ κοιτικὴν συναντίας τῆς ἐφημερίδος «Α.»

·Εἴχομεν τὴν ἐμφάνισιν τῆς νέας **μαθητρίας** τῆς ἐν λόγῳ καθηγητοίας **κυρίου Επιτροπάκη**.

‘Απὸ κοιτικὴν τοῦ κ. Α. Καμπάνη εἰς τὸν «Β. Τ.»

«Η **περιοδολογία** τοῦ κ. Ψυχάρη ἀπομιμούμενη κακοτέχνως τὴν κουβένταν τοῦ λαοῦ **οευστοποιεῖ** παρὰ πολὺ τὸν πεζὸν λόγον» (! !)

·Ἐκαταλάβατε τίποτε; Οὔτε ὁ ἐποφαινόμενος

ΑΛΙΕΥΣ

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ

Ν Παρισίοις εἰς τὴν Γκαλερί Λά Μποεστ ἐγένετο ἔκθεσις ρωτογραφῶν Ἐλλ., τοπείων τοῦ Ἐλβετοῦ Φρειδερίκου Μποασσοῦ. Παρόλασαν ἐν πικνῇ σειρᾷ εἰζόνον αἱ Ἀθῆναι, ἡ Οἰνητία, οἱ Λελιφοί, ἡ Κερῆτη, αἱ Μινιζήναι, ὁ Ὄλυμπος, τὰ Μετέωρα, ὅτι ἡ Ἐλλὰς ἔχει ώραιον γραφικὸν καὶ ἐνδοξόν. Εἰς τὴν ἔκθεσιν, ἡπειροῦ σκοπὸν κυρίως τὴν γνωριμίαν τῆς Ἐλλάδος, διωργανώθη σειρὰ διαλέξεων ὑπὸ τὸν τίτλον «Η αἰλούνια Ἐλλάς». Πρώτος διμήνησεν διάσημως Ἀνατολιστής κ. Βίκτωρ Μπεράρ, περὶ τοῦ θανάτου τῆς Καλλ. φοῦς. Ἡ θέλησε νὰ ἀποδείξῃ διὰ διαρροής παὶ τὰς περὶ τοῦ ἀντιθέτου διαξισίας ἑπτῆρος καὶ διὰ βάσιν τῆς γνώμης τον ἔλλαβε τὴν ὑπαρξίν τῆς νίσσου τῆς Καλλιφοῦς, ἥν θεωρεῖ ενδισκομένην παρὰ τὸ Μαρόκον. Εἰς ἄλλας διαλέξεις διμήνησαν οἱ κ. κ. Ντανιέλ Μποβή (ὁ Ὄλυμπος), Γάστων Ντεσσάν (ἡ σημερινὴ Ἐλλὰς καὶ αἱ νῆσοι τῆς), Τεσφίλ (τὸ Ἐλληνικὸν Αιμόνιον ἐν τῇ Τέχνῃ), Κάρολος Ντίλ (ἡ Βυζαντινὴ Μακεδονία), Λούΐ Μπερτόρ (ἡ Ἐλλὰς τοῦ Η ίσου καὶ τῶν τοπεών), Ἀλβέρτος Κροναξὲ (τὸ Ἐλληνικὸν Αιμόνιον ἐν τῇ Φιλοίογᾳ), Ἀν-

δοεάδης (ἡ Ἐλλὰς ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου) Φελίξ Σαρτιώ (ἡ Ἐλληνικὴ Μικρὰ Ασία).

Εἰς τὴν ἔκθεσιν Μποσσοῦ, ἐξετέθη καὶ σειρὰ ἰγνογραφημάτων τοῦ κ. Λύτσα Δετεικονίζοντων ἐπεισόδια τῆς τραγωδίας τῶν Ἐλλήνων τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, θυμάτων τῶν Βουναγάδων, δυνατῶν εἰς ἔκφρασιν. Ἐπίσης ἐξετέθησαν ἔργα τοῦ ἐν Παρισίοις γλύπτου κ. Κωνστ. Δημητριάδου. Πρόδη τούτοις ἐξετέθησαν ἐκμαγεῖα ἀργάλων Ἐλλ., ἀγαλμάτων ἐξ Αθηνῶν σταλέντα, ἐν οἷς τὸ δωρηθὲν εἰς τὸ Βέλγιον ἀγαλμα τῆς Θέμιδος, διὰ τὸν μεριμνασίαν διαφόρων μερῶν τῆς Ἐλλάδος.

— Εἰς τὸ τεῦχος ἀρ. 496 τοῦ «*Meicure de France*» δ. κ. Δ. Αστερούτης (Λεμπέγκ) δημοσιεύει τὴν τοίμην φιλολογικὴν νεοελληνικήν κοιτικὴν τοῦ. Γράφει διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς δημοτικῆς εἰς τὰ σχολεῖα, διὰ τὸ Δελτίον τοῦ «*Επιπαιδευτικοῦ* διμίλουν καὶ διὰ τὴν μελέτην τοῦ κ. Τριανταφυλλίδου περὶ τῆς Ἐλλ. γλώσσης κατά τὰ ἔτη 1914—1916.

— Ο πρὸ ἐτοῦς ἀποθανόντος Γάλλος συγγραφεὺς Οκτάβιος Μιρμπώ ἦτο κάτοχος πλουσίας συλλογῆς ἀντικειμένων τέχνης. Ἡδη ἡ γῆρα Μιρμπώ ποιεῖ τὰ ἀντικείμενα ταῦτα, ὅπως συλλέξῃ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν πρὸς ἴδρυσι.

ἐν τῇ ἔξιζῇ ἐνὸς ἀσύλου τῶν πτωχῶν καλλιτεγνῶν καὶ συγγραφέων. Ἡ πώλησις ἀπέφερε μέχοι τοῦδε 400,000 φράγκα. Μένουν ὅμως ἀκόμη ἀπόλητοι θαυμάσιοι ζωγραφικοὶ πίνακες.

— Απέθανεν εἰς Παρισίους ὁ Γάλλος φιλότεχνος συγγυαφεὺς Ἀδριανὸς Mithouard, ἐν ἡλικίᾳ 55 ἐτῶν. Τὰ κυριώτερα ἔργα του εἶναι: *Recital mystique — L' Iris exaspéré — Les impossibles Noces. — Le pauvre pécheur. — La compole de la Cathédrale de Caen. — Les marches de l' Occident.*

— Πεντηκονταετία συνεπληρώθη ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Λαμαρτίνου.

— Ἰδρύθη ἐν Παρισίους ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Α. Μπουρζούνα Μουσείον ἐν τῷ δροὶ θάλασσαν τὰ ἔργα τοῦ Ροντέν.

— Απέθανεν ὁ ἐπιφανὴς Γάλλος ἀρχιτέκτων Bernier, μέλος τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου. Εἰς αὐτὸν ἐνεπιστεύθησαν τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Ὀπερας Κωνίζ.

— Απέθανεν ἐν Λιέγῃ ὁ Βέλγος γλύπτης Ιωσήφ Rulot, καθηγητὴς τῆς Ἀκαδημίας τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

— Οἱ «Καιροὶ» τοῦ Λουδίνου ἥλαξαν διευθυντήν. Τὴν διεύθυνσιν ἀνέλαβεν ὁ κ. Χάρον Βικάμ Στήντ, ὅστις ἦτο ἀπὸ τοῦ 1914 Διευθυντής ἐπὶ τῶν ἔξωτερικῶν ἱποθέσεων. Διακρίνεται ἴδιως διὰ τὰς ἐμβιθεῖς γνώσεις του περὶ τῶν Ἀνατολικῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἀγάπην του πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

— Ο διάσημος Γάλλος γλύπτης Γ. Ντυμποᾶ ἐξεπόνησε τὸ σχέδιόν του τοῦ μνημείου ὃπερ θὰ ἴδρυθῇ εἰς μνηματικὸν τοῦ ἐγκλήματος τοῦ καταβυθισμοῦ τῆς «Λουσιτανίας». Παριστᾶ μίαν γυναῖκα γονατιστήν πρὸ ἐνὸς συντρίψατος γαναγίου καὶ ἐτέραν προτοῦσαν εἰς τὴν ἄγκαλην βρέφος καὶ ἐκλιπαροῦσαν βοήθειαν ἀπὸ ἀοράτους διασώστας. Τὸ μνημεῖον θὰ κατασκευασθῇ ἐξ δρειχάλκου, θὰ ἔχῃ ὑψος 15 ποδῶν καὶ θὰ τοποθετηθῇ ἐπὶ σημαντῆρος, ἔξωθεν τῶν Ισλανδικῶν ἀκτῶν, εἰς τὸ μέρος τῆς τορπιλῆσσεως.

— Πεντηκονταετία συνεπληρώθη ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ μουσουργοῦ Ἐκτωρος Μπέρλιοζ. Παραδόξως ἡ Γάλλ. Κυβέρνησις δέν ἐώρτασε τὴν ἐπέτειον αὐτήν. «Ἄι!» οὔτε ἄλλο ἴδρυμα ἔκαιμε τι διὰ τὴν μνήμην τοῦ μεγάλου μουσουργοῦ. Ἐλάχιστοι μόνον θαυμαστοὶ μετέβησαν εἰς τὸν ἐν Μονμάρτῃ οἴκον ὃπου κατώκει ὁ συνθέτης τῆς *Damnation*.

— Ἐν Μόσχᾳ ἔωρτάσθη ἡ πεντηκοστὴ ἐπέτειος τῆς γεννήσεως τοῦ Μαξίμου Γκρόζνου. Ὁ Λουνατσάρσκου ἀνέλισε τὸ φιλολογικόν του ἔργον καὶ ἴδιαιτέρως τὸ ἔργον τοῦ «*Anamnèses*».

— Ἐωράσθη εἰς τὸ ἀπελευθερωθὲν Μ. τῇ 75ῃ ἐπέτειος τῆς γεννήσεως τοῦ ὁρχηγοῦ τῆς σχολῆς τῶν συμβολιστῶν Παύλου Βερλαίν. Κατὰ τὴν ἐορτὴν ἐδόθη εὐκαιρία νῦ ἀναι-

ρεθῆ ἡ μοιφὴ ὅτι οἱ συμβολισταὶ δὲν ἤσαν πατριῶται.

— Ἐγένετο εἰς τὴν Γαλλ. Ἀκαδημίαν ἡ εἰσδοχὴ τοῦ νέου Ἀθανάτου Baysele. Τὸν ἐδεξιώθη ὁ Ἐρρίκος ντὲ Ρενιέ, δικαιώσας τὸν συμβολισμόν.

— Ὁ ἐν Νεαπόλει διακεκομένος καθηγητὴς εἰς τὸ ἐκεὶ Ἰνστιτοῦτον τῶν Ἀνατολικῶν γλωσσῶν κ. F. de Simone Brouwer ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν «Ρώμη» τῆς Νεαπόλεως δύο μακρὰ φιλελληνικάτα ἄρθρα, τὸ ἐν διὰ τὴν συμβολὴν τῆς Ἐλλάδος εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὸ ἄλλο διὰ τὰ Ἑλληνικὰ ἐπὶ τῆς Ἡπείρου δικαιώματα.

— Οἱ παιστάνων εἰς τὸ θέατρον Κουριένο τῆς Ρώμης ψάσσος ὀπερέττας ἥρχισε τὰς δοκιμάς τῆς «Μπεμπέκας» τοῦ κ. Χατζηπαστόλου. Θὰ πρωταγωνιστήσῃ ἡ Ρουμανίς σομπρέττα τοῦ θιάσου Χριστοφοριάνου.

— Διὰ νόμου ψηφισθέντος ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς τὸ δικαίωμα τῆς πνευματικῆς ἰδιοκτησίας παρετάθη διὰ χρονικὸν διάστημα ἵσσον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου μέχοι τῆς λήξεως. Οἱ κληρονόμοι τῶν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1867—1871 ἀποδαμόντων Λαμαρτίνου, Σαιν Μπέρ, Δουμᾶ, Πώλ Μεριμέ, Πώλ δε Κόκ κερδίζουν οὕτω μίαν πενταετίαν.

— Απέθανεν εἰς Menton ὁ ποιητὴς καὶ τεχνοκόρης Κάρολος Morice, ἐν ἡλικίᾳ 58 ἐτῶν. Τὸ πρῶτον ἔργον ποῦ ἔγραψε: *L' Esprit seul* ἦτο μυθιστόρημα παραφρονος ἰδεαλισμοῦ, τὸ διόποιον ἥρχισε δημοσιεύμενον εἰς τὴν «Σύγχρονον Ἐπιθεώρησιν» ἀλλ' ἔμεινεν ἡμιτελές. Οἱ Μορίς δύναται νὰ γραπτηρισθῇ ὡς μέγας συγγραφεὺς ἀτελειώτων ἔργων. Ἡ τοιούτης, ὑποτηροικής τοῦ Ἰδεώδους, τοῦ Ἀλγούσ, τοῦ Ωραίου, νεωτεριστικῆς μορφῆς. Εἰς τὴν «Litterature de tout à l' heure», σίχε δημοσιεύση 20 μελέτας, ἐν αἷς περὶ Βερλαίν, περὶ τῆς θρησκευτικῆς ἐννοίας τῆς ποιήσεως, αἱ σύγχρονοι συνθῆκαι τῆς καλλονῆς, περὶ τοῦ Βελγικοῦ πνεύματος, περὶ τοῦ Χορτοῦ τοῦ Καρριέρ, περὶ Ροντέν, περὶ Καρριέρ, διατὶ καὶ πῶς πρέπει νὰ ἐπισκεπτόμεθα τὰ Μουσεῖα, τὰ κείμενα τοῦ Ραβελᾶ καὶ ἡ σύγχρονος κοιτική. Μετέφρασε τοία διηγήματα τοῦ Δοστογιέφσκη, τὰ λαϊκά ἀσματα τοῦ Νεκράσιοφ, παρεστάθη δὲ εἰς τὸ θέατρον «Βοδεβίλ» ἐν συμβολικούς ψυχολογικούς ἔργον του τιτλοφρούμενον «Chérubin». Συνειργάσθη εἰς τὰ πλεῖστα τῶν συμβολιστικῶν περιοδικῶν, εἰς τὴν «Matén» καὶ διετέλεσε φιλολογικός διευθυντής τοῦ «Paris—Journal». Ἡ το ποωτότυπος εἰς τὰς ἴδεας καὶ εἰς τὰ παραδόξους θεωρίας, ἢς δὲν κατόρθωσε νι τὸν πραγματοποιούμενα. Περιεφρόνει τοὺς ἀνθυπόπους καὶ δὲν ἐπίστευν εἰς τὸν Θεόν.

— Τρία νέα ἔργα ἔγραψεν ὁ Μπαταΐγ εἰς τὸν πύργον του τῆς Βερλαίν οπου δ ἀδιάλει-

πτις βομβαρδισμός τοῦ ἐπέφερε τρομερὰν ὥταλγίαν, ἐξ ἣς ἀκόμη ὑποφέρει. Οἱ τίτλοι εἰνε: «Ο ἄνθρωπος μὲ τὸ τριαντάφυλλον», δ «Ἐμψυχωτής» καὶ αἱ «Ἀδελφαὶ τοῦ Ἐφωτος». Τὸ τε ευταῖον ἐπαύχθη εἰς τὴν «Γαλλικὴν κωμῳδίαν».

— Εἰς τὸ «Πολυθέαμα» τῆς Γενούης ἐδόθη τελευταίως ἡ πρώτη τοῦ νέου τριτράκτου ἔργου τοῦ Ντάριο Νικοντέμι *«Acidalia»*. Τὸ ἔργον διαφέρει ἀ τὸ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἰδίου συγγραφέως. Εἶναι παραδοξολόγον, ἔχαρακτηρίσθη δὲ ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν κριτικῶν ὡς κάπως μονότονον. Γενικῶς δὲν ἐσημείωσε τὴν προβλεπομένην ἐπιτυχίαν,

— Εἰς τὸ Παρισινὸν θέατρον Κλουνὺν ἐδόθη μία νέα κωμῳδία. «Ο κληρονόμος τοῦ Μπάλ Ταμπαρέν» τοῦ κ. Νανσέ, δ ὅποιος εἶνε δ «Ἐλληνην κωμῳδογάφος κ. Πετροκόκκινος.

— Δύο θεατρικὰ ἔργα εἶχον μεγάλην ἐπιτυχίαν εἰς τὸ Πρίσι «Η «Σουκὲτ καὶ ὁ ἀεροπόρος της» φάρσα τοῦ εἰδονούς τοῦ «Βαπτιστικοῦ τῆς Κυρίας» καὶ τοῦ «Συστήματος Δ.», τῶν «Ἐνεκεν καὶ Ντὲ Γκόρ». Βάσις τῆς ὑποθέσεως εἶνε ἡ πλαστὸς σωπεία μὲ πλῆθος παρεξηγήσεων, αἱ δύοια ἐκτινάσσονται μὲ πεντη αιτογραφικὴν γοργιτητα. «Η Σουκέτ Παρισινὴ ἡθοποιὸς ὡρη συμηνά κατὰ τὴν διοκειαν τοῦ ποιέμον εἰς τοὺς στρατιωτικὸν. Εἶς θαυμαστῆς της ἐπαρχιατῆς διὰ νὰ τὴν κατεπήσῃ ἐμφανίζεται διὰ μέγας ἀεροπόρος καὶ φορεῖ τὴν στ λήν του. Καὶ παραπλανᾶ τὴν Σουκέτ, διὰ δύοια ξετρέλλαινεται μαζὶ του. Ἀλλ' δ

ψευταεροπόρος ἀσθενεῖ καὶ εἰσάγεται, ὡς στρατιωτικὸς ἀεροπόρος, εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Ἐκεὶ συναντᾶ τὴν γυναικά του ὡς ἀρχινοσκόμον ἔχουσαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς τὴν Σουκέτ γενομένην Ἀδελφὴν τοῦ Ἐλέοντος. Ἐμφανίζεται καὶ δ ἀληθινὸς ἀεροπόρος, τοῦ ὅποιον τὸ δύναμα ἐσφε εὐίσθη δ ψεύτικος ἀεροπόρος. Ἀλλ' δ ἀληθινὸς φορεὶ πολὺ ταῦτα καὶ δὲν ἥμπορει νὰ ἀποδεῖξῃ τὴν ταῦτην τάσσην του.

Τὸ ἄλλο ἔργον τὸν δ «Παστέρ» τοῦ Σασᾶ Γκιτρύ, πεντάρρακτος δραματοποίησις τῆς ζωῆς τοῦ μεγάλου σοφοῦ.

— Ἐν Ν. Υόρκῃ ἐπωλήθη διὰ πλειστηριασμοῦ ἡ συλλογὴ Βολεντίν καλλιτεχνικῶν ἀντικειμένων Ἰταλικῆς Ἀναγεννήσεως ἀνι 33,000 δολλαρίων. Τὴν μ γαλειτέραν ἀξίαν εἶχε μία Παναγια ἡ ἡμιαναγλύφω τοῦ IE'. αἰώνος τοῦ Ροσελίνο, ἀγορασθεῖσα ἀντὶ 3,100 δολλαρίων.

— Ἐξελέγη μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Ροστάν διηγηματογράφος, Ἀν Λ Μπορντώ, γνώριμος εἰς τοὺς Ἀθηναίους ἀδ λφός τοῦ τέως ἀρχηγοῦ τῆς Γαλλικῆς ἱποστολῆς στρατηγοῦ Μπορντώ. Συνυποψήφιοι ἦσαν δι Πώλ Φώρ, δ Φρανσίς Ζάμ, δ Πώλ Αδάμ, δ Πόρτο Ρις, δ Χαρανκούτ καὶ ἄλλοι.

— Η διάσημος ἡθοποιὸς Λευκή Ντουφέν ητοκτόνησεν κρεμασθεῖσα εἰς τὸ καμαρίνη τῆς τοῦ ιτιου Σάρας Μπενάρ, ἐνῷ ἐπόκειτο νὰ αἴσῃ τὸν φόλον τῆς «Κυρίας μὲ τὰς Καμελίας».

ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

Απὸ τὰς ὠραιοτέρας συναυλίας, ή τοῦ κ. Τριανταφύλλου. Πρόγραμμα ποικίλον, τὸ διπολον ἀν καὶ μακρότατον, ἡκούσθη μετ' ἐνδιαφέροντος. Μεθοδικῶς δὲ συντεταγμένον εἰς τρία χωριστά μέρη. Παλαιὰ μουσική, σύγχρονος, θεληματική. Καὶ τοιουτορέπως κανεὶς δὲν ἔμεινε παραπομένος. Συμμετοχὴ δ ἐκλεκτῶν μαθητριῶν του, τῆς κ. Τριανταφύλλου καὶ τῶν δεσπ. Κοτζιά, Μεσολωρᾶ καὶ Ἀναγνωστοπούλου.

Ο κ. Τριανταφύλλου μὲ τὴν ἐκφραστικὴν, τεχνικὴν καὶ πολὺ γυμνασμένην φωνὴν του ἐτραγούδησε τὸ καὶ ἀλλοτε φαλὲν ὑπ' αὐτοῦ recitatif τοῦ «Ιωσήφ ἐν Αἴγυπτῳ» τοῦ Mehyl, μονῳδίαν τοῦ Rich Cœur de Lion τοῦ Γκρετέρου τὴν «Μελαγχολίαν» τοῦ Φωρὲ, μίαν romance τοῦ Ντεμπούσον, ἔνα θαυμάσιο Ἰσπανικὸ τραγούδι τοῦ Όμπερ καὶ τρία Ελληνικά, τὸ «Καράδι» τοῦ κ. Λαυράγκα, τὴν Ἐξομολόγησιν τοῦ Σαμάρα εἰς τὸ δόποιον πάντοτε καταχειροκροτεῖται καὶ τὴν «Στερνή μου ἐλπίδα» τοῦ κ. Λιάλιευ. Ολα αὐτά τὰ τραγούδια ἀν καὶ δια-

φόρων μουσικῶν ἀντιλήψεων ἀπέδωκε κατὰ τρόπον ἑλκυστικῶταυον, ἐπιδεῖξας ἀμα μεγάλην ἀντοχήν.

Τῆς κ. Τριανταφύλλου ἡ ἀπαλή καὶ γλυκετὰ φωνὴ ἀπετέλεσε μίαν ἀρμονικὴν συμφωνίαν μὲ τὴν φωνὴν τοῦ κ. Τριανταφύλλου. Ετραγούδησε ἐκφραστικὰ τὰς Regrettes, τραγούδησε τοῦ IH' αἰώνος ἀγνώστου μουσουργοῦ ἀλλὰ τὴν ἔξιν τιοῦ διόλου προγράμματος ἀπετέλεσεν ἡ διὰ πρώτην φορὰν ἐκτελουμένη ἐν θηθανατικῇ συναυλίᾳ προσευχὴ τῆς «Λακμὲ» συνοδείᾳ ἀρπαξ, ἣν ἀνέκρουεν ἡ κ. Βασινχόδεν καὶ μικτῆς χορωδίας. Ετραγούδησε πρὸς τούτων ἔνα δημοτικὸ τραγούδι κατὰ διασκευὴν τοῦ κ. Σακελλαρίδου καὶ τὸν Ἀπριλιάτικον «Ἐρωτα τοῦ ἐρασιτέχνου κ. Ψαρούδα. II Δνις Μεσολωρᾶ πολὺ καλή εἰς τὴν μονωδίαν τῆς Chimène τοῦ «Σίδ», ἀλλ' ἐν συνδλῳ ὅχι καὶ καλλιτέρα ἀπὸ ἀλλας ἐμφανίσεις τῆς.

Η δ. Κοτζιά πολὺ καλή εἰς τὴν «Κάρμεν», ή δὲν νεαρωτέρα μαθήτρια τοῦ κ. Τριανταφύλλου δ. Αναγνωστοπούλου εἰς τὰς δύο